



Nämnden för
Statligt Stöd till Trossamfund

Till
Kulturdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Ert diarienummer: Ku2017/00232/D

Yttrande över betänkandet ”Värna demokratin mot våldsbejakande extremism – Nationell samordning och kommunernas ansvar (SOU 2016:92)”.

Nämnden för statligt stöd till trossamfund (SST) har anmodats att yttra sig över rubricerat ärende.

Inledning

Nämnden för statligt stöd till trossamfund väljer att besvara remissen utifrån de två frågeställningar som anges i remisskrivelsen.

Frågeställning 1:

Vilka behov har ni utifrån er verksamhet av nationell samordning av arbetet med att värna demokratin mot våldsbejakande extremism?

Nämnden för statligt stöd till trossamfund ser behov av samordning av arbetet med att värna demokratin mot våldsbejakande extremism. Trossamfunden i Sverige utgör en viktig part i arbetet med att värna demokratin mot våldsbejakande extremism. Trossamfunden har ofta en unik ställning i många grupper i vårt samhälle där livstolkningar ger vägledning för handlande och ledare utgör auktoriteter att lyssna till och följa.

Att inkludera trossamfund i samordnade insatser för att värna demokratin är viktigt men kräver kunskap om och relation till trossamfund.

I trossamfundens arbete med att värna demokratin mot våldsbejakande extremism möter trossamfunden många olika aktörer som var för sig söker trossamfunden som samverkande parter och resurser. Samverkan med trossamfund skapar såväl direkta möjligheter att arbeta med människor som utbildande, rådgivande och informerande insatser till aktörer som arbetar direkt med individer och målgrupper. Nämnden för statligt stöd till trossamfund erfar att samordning och samverkan mellan olika aktörer sker men ofta i alltför låg grad. Det finns stora möjligheter att samordna och samverka mer internt och externt.

Rapporter från trossamfund och kommuner runt om i landet visar på vanligt förekommande brister i samordning och samverkan. Särskilt när det gäller kontakt och relation mellan trossamfunden och kommunen/myndigheter finns stor utvecklingspotential. Många kommuner och myndigheter saknar idag rutiner för samverkan med trossamfund. I många fall saknas även kontakt med relevanta trossamfund och kunskap om vilka trossamfund som finns.

Nämnden för statligt stöd till trossamfund har många års erfarenhet av demokratistärkande arbete i utvidgad dialog med trossamfunden. I arbetet med den utvidgade dialogen har en efterlängtd process påbörjats med att minska avståndet mellan trossamfund och kommuner/myndigheter. I kommande arbete med samordning för att värna demokratin mot våldsbejakande extremism är det viktigt att processen får sin fortsättning och att en förtroendefull relation mellan trossamfund och kommuner/myndigheter fortsätter att byggas.

Frågeställning 2

Utifrån dessa behov, vilken myndighet, inklusive myndigheter som inte har behandlats av utredningen, anser ni är mest lämplig att tilldelas uppdraget som nationell samordnare och varför?

Den myndighet som tilldelas uppdraget som nationell samordnare bör vara relevant för sammanhanget, uppfattas som legitim av de parter som berörs av samordningen och rymma potential att skapa en god relation till de som skall ingå i samordnande insatser. Myndigheten skall verka för förtroende mellan grupper och med respekt för människors lika värde verka för att mänskliga fri- och rättigheter synliggörs i arbetet. I uppdraget att värna demokratin behövs kunskap, kompetens och förmåga att med överblick över en mångfald av aktörer se och inkludera olika aktörer i arbetet.

Nämnden för statligt stöd till trossamfund ser inte idag att Myndigheten för Samhälls- skydd och Beredskap uppfyller kraven som ställs på den myndigheten som skall tilldelas uppdraget som nationell samordnare.

Att finna en befintlig myndighet som inom ramen för sin verksamhet kan inrymma ett uppdrag som nationell samordnare är inte möjligt utan betydande insatser som tillför kunskap, kompetens och förmåga.

Stockholm 2017-03-24



Åke Göransson

Generalsekreterare

Nämnden för statligt stöd till trossamfund